

Nr 527.

Av herr **Hällgren m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition med förslag till fiskeristadga m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 183 med förslag till fiskeristadga m. m. föreslås i 6 § generellt förbud för fiske med ljuster. Föredraganden anför härtill: "Emellertid torde det vara klart att ljustring efter ål är av värde som inkomstkälla för vissa personer, särskilt äldre fiskare i Blekinge, Göteborgs och Bohus, Kristianstads och Hallands län. Den lämpligaste lösningen synes mig vara, att i stadgan upptages ett allmänt förbud mot ljustring samt att Kungl. Maj:t överväger att för vissa kuststräckor liksom nu meddela dispens i särskild kungörelse, varvid det kanske är lämpligast att låta kungörelsen gälla under en kortare övergångstid. Jag torde få återkomma till denna fråga sedan ny fiskeristadga utfärdats."

Vid antagande av fiskeristadga bör givetvis ses till att bestämmelserna om fiskerätt i lag om rätt till fiske icke äventyras. För vissa kuststräckor såsom i Blekinge län, Kristianstads län, Hallands län och i Göteborgs och Bohus län har tidigare ljustring varit tillåten. Norrbottens läns hushållningssällskap har ansett, att ur fiskevårdssynpunkt ljustring efter storgäddor bör vara tillåten. I anledning härav har jämkning företagits i fiskeristyrelsens förslag till fiskeristadga i 12 § andra stycket. Ej blott i lappmarkens sjöar utan även på andra håll i landet, där det finnes laxproducerande sötvatten, ävensom vid kusterna i saltsjön utanför laxälvarna eller laxöarna betraktar man gäddan såsom en rovfisk som äter upp laxynglet och verkar hämmande på laxbeståndet. Det kan inte bestridas att pilkning av torsk är ett blindfiske liksom ljustring av ål under is.

Den som sköter respektive redskap känner emellertid omedelbart huruvida på redskapet fångats någon fisk eller ej.

Åtskilliga remissinstanser ställa sig avvisande till generellt förbud för fiske med ljuster. Kopparbergs läns hushållningssällskaps förvaltningsutskott anser motiveringen för totalförbud skäligen svag. Sveriges fiskares riksförbund anser visserligen tiden mogen för totalförbud, men att länsstyrelserna dock borde få göra lokala undantag med hänsyn till av ålder bedrivet yrkesmässigt fiske. Även länsstyrelsen i Gotlands län ifrågasätter, om ej åtminstone beträffande ålfisket i saltsjön det borde överlåtas åt länsstyrelserna att var inom sitt område besluta om ljustring skall vara förbjuden eller tillåten. Generellt förbud mot ljustring i saltvatten avstyrkes vidare av ett flertal instanser, bl. a. länsstyrelserna i Blekinge län och Hallands län, fiskeriintendenten i Västerhavets distrikt,

Svenska fiskeritjänstemannaförbundet, Svenska västkustfiskarens centralförbund, Svenska sydkustfiskarens centralförbund samt Göteborgs och Bohus läns havsfiskeförening. Hallands läns hushållningssällskaps fiskerinämnd, i vars yttrande länsstyrelsen i länet instämt, uttalar, att med hänsyn till äldre fiskare, som icke äga krafter nog att deltaga i havsfisket, ljustring av ål alltså bör vara tillåten vid länets kuststräckor. Från samma län har 30 ålfiskare åberopande gammal hävd motsatt sig förbud av ljusterfiske efter ål. Obestriddligen har fiske med ljuster gammal hävd vid kuststräckor i Blekinge län, Kristianstads län, Hallands län samt Göteborgs och Bohus län. Det är merendels sådana fiskare, ofta äldre, som ej kunna deltaga i havsfisket, vilka utöva något ljusterfiske som bidrag till sin försörjning. Under stränga vintrar, då skärgårdar och hamnar äro isbelagda och allt annat fiske omöjliggjort, bruka en del av yrkesfiskarna från isen bedriva ljustring efter ål. Då några andra fiskredskap ej äro vid denna tid och plats utsatta, kan skada å annans fiskredskap ej förekomma. Det skulle för denna fiskarbefolkning verka högst beklämmande om denna fiskemöjlighet, genom generellt förbud för fiske med ljuster, skulle berövas dem.

Det har ifrågasatts att efter antagande av förslaget till fiskeristadga med allmänt förbud mot ljustring Kungl. Maj:t skulle överväga att för vissa kuststräckor meddela dispens i särskild kungörelse, lämpligast att gälla under en kortare övergångstid. Förfaringsättet synes oss ej vara tillfredsställande. Liksom skett i fråga om ljustring i sötvatten synes oss, att i fiskeristadgan böra upptagas klara bestämmelser angående ljustring i saltvatten, vilken myndighet som skall lämna tillstånd därtill, Kungl. Maj:t eller länsstyrelserna, samt att tillståndet lämnas tills vidare eller för viss tid i sänder och ej blott såsom en i förväg utsagd övergångsform.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 183 med förslag till fiskeristadga m. m. måtte besluta, att fiske med ljuster fortfarande skall vara tillåtet vid de kuststräckor i saltsjön där så tidigare varit förhållandet.

Stockholm den 7 mars 1954.

Elof Hällgren.

William Ohlsson.

Rikard Svensson.

Karl Persson.